

[Alfred Jensen.]

ningen for disse børns vedkommende, udgår, og det sker ved, at der sættes punktum efter „15 år“, og resten af punkt b udgår.

Dernæst har vi to ændringsforslag, som tager sigte på at udvide de særforanstaltninger, der her er tale om. Det første drejer sig om en ændring til § 26 i skatteloven, hvori findes bestemmelserne om, at ligningsmyndighederne skal have mulighed for at få de oplysninger, der er nødvendige, og hvori det er fastslået, at lønninger skal angives til ligningsmyndighederne, ikke alene lønningsbeløb, men også modtagerens bopæl og navn. Jeg finder det urimeligt, at man ikke har en sådan bestemmelse for de medborgere, der har store indtægter i form af udbytter eller rentebeløb, og derfor talte jeg ved første behandling om, at man burde gennemføre en sådan angivelsespligt, eller jeg må måske hellere sige mulighed for skattemyndighederne for at etablere en sådan angivelsespligt for banker, sparekasser, kreditforeninger og andre pengeinstitutioner og for aktieselskaber. Det er det, vort ændringsforslag under nr. 5 sigter til. Jeg vil anbefale, at man også tager disse tanker op til overvejelse, fordi man herigennem kan skaffe mulighed for at drage indtægtsbeløb, som ikke bliver beskattet, ind i selvangivelsen og sikre en mere effektiv kontrol med disse indkomster end den, der findes i øjeblikket.

Endelig er der et forslag om en lille tilføjelse til statskattelovens § 16. § 16 har en bestemmelse om, at ministeriet kan nedsætte betalingen eller helt fritage skatteydere for betaling af forfaldne skattebeløb. Vi er indforstået med, at man har en sådan bestemmelse, men vi synes, det er rimeligt, at denne bestemmelse præciseres nøjere. Jeg har ved tidligere behandlinger af skatteforslag udtalt mig herom, jeg har også stillet ændringsforslag herom. Mine ændringsforslag har drejet sig om de arbejdsløse. Det er en kendt sag, at det ikke er rart at være arbejdsløs. Der er meget ofte her fra talerstolen ikke alene fra mit parti, men også fra anden side blevet talt om de vilkår, de arbejdsløse lever under, om den kummerlige understøttelse, de får, om deres trøstesløse tilværelse. Der er imidlertid adskillige arbejdsløse, der siger: det værste er faktisk ikke at være arbejdsløs, nej, det frygtelige er, når man begynder at arbejde igen, for den dag, arbejdsløsheden indtræder, kan man dog stille visse betalinger i bero, men lige så snart man efter en arbejdsløshedsperiode begynder at arbejde igen og får en normal arbejdsindtægt, kommer alle kreditorerne og kræver de forfaldne

beløb. Det er jo såre rimeligt, der er i almindelighed ikke meget at sige til det, for adskillige af kreditorerne har jo også brug for deres penge, mange af dem har måske strakt sig længere, end de egentlig evnede. Men det er karakteristisk, at skattemyndighederne er en af de kreditorer, som kommer hurtigst, og som er mest skrap med hensyn til at få skyldige beløb inddrevet.

Der findes i skattelovens bestemmelser om, hvor meget man kan bede en arbejdsgiver om at holde tilbage af lønnen; det drejer sig om $\frac{1}{6}$ af fortjenesten for forsørgere og $\frac{1}{3}$ for ikke-forsørgere. Men når det drejer sig om personer, der har været ude i en arbejdsløshedsperiode af længere varighed, så de er kommet til at skyde skat, så er man, når folk møder op for at få en ordning, ikke tilbøjelig til at holde sig indenfor rammerne af det, man kan pålægge arbejdsgiverne at holde tilbage, nej, tværtimod, så stiller man større krav. Det er helt urimeligt at gå frem på den måde. Det er efter vor opfattelse helt urimeligt, at man overhovedet kommer og kræver skat, før den mand, der har været ude i ledighed, virkelig i nogen grad har fået sin økonomi rettet op.

Derfor har jeg tidligere foreslået, og derfor foreslår jeg igen i dag, at man skriver præcist og nøjagtigt i skatteloven, at ved arbejdsløshed, der varer udover 30 dage, vil der altid være at give fritagelse for skattebetaling i en periode, der svarer til ledigheden. Jeg vil tro, at denne lille bestemmelse er så tydelig og så klar, og at rækkevidden af den er så overskuelig, at ingen vil være i tvivl om, hvad det drejer sig om, og at ingen her med god samvittighed kan modsætte sig, at en sådan bestemmelse indføres i skattelovgivningen. Det vil nemlig ikke røkke hverken landets eller kommunernes økonomi, det vil kun betyde, at den eller de personer, der har været ramt af arbejdsløshed, får en lettelse i deres kår. Det er en lettelse, som i mangfoldige tilfælde gives, men i endnu flere tilfælde afslås, og derfor bør man efter vor opfattelse fastslå i selve loven, at eftergivelse skal tilstås i alle tilfælde, hvor det drejer sig om almindelig arbejdsløshed, og det gør det jo, når man registreres som arbejdsløs og oppebærer understøttelse.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale vore ændringsforslag til vedtagelse.

Kai Jensen: Vi beklager, at den højtærede finansminister ikke har set sig i stand til for det kommende skatteår at forhøje det skattefrie fradrag for forsikringsbeløb. Vi havde fra socialdemokratiets side håbet